

Sygn. akt I C 816/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z/s w P.

przeciwko (...) SA z/s w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA z/s w Ł. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z/s w P. kwotę 14.616,77 zł (czternaście tysięcy sześćset szesnaście złotych 77/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 14.173,97 zł od dnia 20.11.2015 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 442,80 zł od dnia 29.09.2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.851 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej kwotę 751,99 zł tytułem wydatków tymczasowo poniesionych w toku postępowania przez Skarb Państwa.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)

06.07.2017r.

Sygn. akt I C 816/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 25 marca 2016r. do Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P., wniosła przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. z siedzibą w Ł. pozew o zapłatę na jego rzecz kwoty 16.228,63 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 20.11.2015r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie kwoty 442,80 zł z odsetkami ustawowymi od daty wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem wykonania prywatnej opinii biegłego, oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 4.800 zł oraz koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu strona powodowa twierdziła, że na skutek szkody z dnia 19 października 2015r. został uszkodzony pojazd poszkodowanego P. F. marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...). Poszkodowany zgłosił szkodę do swojego ubezpieczyciela (...) S.A., w ramach tzw. likwidacji bezpośredniej szkody. W pojeździe poszkodowanego zostały uszkodzone: błotnik przedni prawy i lewy, próg drzwi przedni prawy, ściana tylna. (...) S.A. decyzją z dnia 30.12.2015r. przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 27.388,79 zł. Wysokość wypłaconego odszkodowania została ustalona w oparciu o kalkulację kosztów naprawy sporządzoną w dniu 02.12.2015r. Strona powodowa wskazała, że ustalając wysokość odszkodowania uznano, że w przedmiotowej szkodzie nie zachodzi konieczność naprawy pojazdu wyłącznie w oparciu o oryginalne części pochodzące z sieci dystrybucyjnej producenta pojazdu, wobec istnienia realnej możliwości przywrócenia stanu technicznego pojazdu o wieloletnim okresie eksploatacji do tego jaki istniał przed szkodą, z wykorzystaniem nowych i tańszych części zamiennych o gwarantowanej jakości. W dniu 12.02.2016r. poszkodowany P. F. zawarł z T. M. prowadzącym przedsiębiorstwo Biuro Windykacji (...) z siedzibą w L. umowę cesji praw do odszkodowania za przedmiotową szkodę. Następnie w dniu 12.02.2016r. T. M. zawarł ze stroną powodową umowę cesji praw do odszkodowania za przedmiotową szkodę, w związku z czym, na stronę powodową przeszły na zasadzie art. 509 k.c. wszelkie związane z nią prawa.

W ocenie strony powodowej wysokość odszkodowania została stanowczo zaniżona. Strona powodowa zleciła sporządzenie prywatnej opinii technicznej, wykonanej przez rzeczoznawcę samochodowego D. R. i M. J., z której wynika, że koszt naprawy pojazdu wynosi 43.617,42 zł (brutto). W związku z czym odszkodowanie za szkodę w pojeździe marki V. (...) zostało zaniżone o kwotę w wysokości 16.228,63 zł (brutto). Strona powodowa wyliczyła należną jej kwotę odszkodowania, odejmując od kwoty 43.617,42 zł tytułem poniesionych kosztów naprawy kwotę 27.388,79 zł przyznanego mu odszkodowania z tego tytułu. Strona powodowa wskazała, że wymagalność jej roszczenia przypada na dzień 19.11.2015 r. tj. 30 dni od dnia zgłoszenia szkody przez poszkodowanego. Odsetek od kwoty 16.228,63 zł strona powodowa dochodziła od dnia następnego po dniu wymagalności roszczenia tj. od dnia 20.11.2015r.. Za sporządzenie opinii technicznej strona powodowa uiściła kwotę 442,80 zł, które to koszty pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą na zasadzie art. 361 k.c., bowiem zostały poniesione przez stronę powodową celem wykazania wysokości szkody w pojeździe.

Postanowieniem z dnia 17.05.2016 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę tut. Sądowi jako właściwemu.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Strona pozwana zarzuciła nieważność umowy przelewu wierzytelności z dnia 12.02.2016r. pomiędzy poszkodowanym P. F. a T. M., jako czynności sprzecznej z zasadami współżycia społecznego (art. 58 § 2 k.c.). Strona pozwana postawiła roszczeniu strony powodowej zarzut niepodlegania ochronie prawnej na podstawie art. 5 k.c. jako czynności sprzecznej z zasadami współżycia społecznego oraz ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa. Strona pozwana podniosła, że źródłem pierwotnym roszczenia w niniejszej sprawie jest art. 415 k.c., na podstawie którego w realiach niniejszej sprawy strona pozwana jest zobowiązana do naprawienia wyrządzonej szkody i taki jest też społeczno-gospodarczy cel prawa, które podlega ochronie prawnej. Przedmiotem ochrony tegoż prawa jest zagwarantowanie, aby osoba poszkodowana uzyskała odszkodowanie kompensujące doznaną przez sprawcę szkodę. Zdaniem strony pozwanej podmiotem ochrony prawnej roszczenia odszkodowawczego jest poszkodowany, a nie podmioty trzecie, których działalność jest nastawiona tylko i wyłącznie na czerpanie zysków na spekulacyjnym obrocie roszczeniami odszkodowawczymi. Strona pozwana podała, że brak jest faktu, aby poszkodowany dokonał za pośrednictwem T. M. bądź strony powodowej, dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu lub otrzymał pomoc w likwidacji szkody. Zdaniem strony pozwanej fakt, że poszkodowany przelewał przysługujące mu wierzytelności wobec sprawcy zdarzenia, a in solidum również wobec strony pozwanej całkowicie nieodpłatnie świadczy o tym, że wypłacone poszkodowanemu odszkodowanie przez stronę pozwaną w przedprocesowym postępowaniu likwidacyjnym, a także przed przelewem tych wierzytelności na podmiot trzeci, a w końcu na stronę powodową w pełni zaspokoiliło w opinii poszkodowanego szkodę jakiej doznał poszkodowany.

Z ostrożności procesowej odnosząc się do merytorycznego stanowiska strony powodowej, wyrażonego w pozwie, strona pozwana oświadczyła, że zaprzecza wszystkim twierdzeniom strony przeciwnej, poza wyraźnie przyznanymi oraz że kwestionuje zakres i wysokość szkody wskazanej przez stronę powodową oraz ustalenia prywatnego kosztorysu załączonego do pozwu oraz wystąpienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wypadkiem z dnia 19.10.2015r., a kosztami sporządzenia prywatnej opinii na zlecenie strony powodowej przyznając, prowadziła postępowanie likwidacyjne w sprawie, co zostało udokumentowane w aktach szkody nr (...) oraz że w toku postępowania likwidacyjnego szkody strona pozwana wypłaciła poszkodowanemu kwotę 27.388,79 zł tytułem odszkodowania. Strona pozwana zakwestionowała ustalenia zawarte w załączonej do pozwu prywatnej kalkulacji sporządzonej na zlecenie strony powodowej wskazując, że wycena ta nie ma dalej idącej mocy dowodowej niż dokument prywatny. W ocenie strony pozwanej uwzględnienie nowych części byłoby w niniejszej sprawie niecelowe i ekonomicznie nieuzasadnione, albowiem istnieje możliwość skutecznej restytucji przedmiotowego samochodu również z użyciem elementów o porównywalnej jakości, względnie zamienników. Tak przeprowadzona naprawa w pełni przywróci wszelkie techniczne i użytkowe walory pojazdu – nie prowadząc do nieznajdującego oparcia w przepisach prawa wzbogacenia strony powodowej, tak jak miałyby to miejsce w przypadku zastosowania kosztów zakupu części oryginalnych. Zdaniem strony pozwanej dotychczas wypłacona poszkodowanemu kwota odszkodowania odpowiada wysokości i zakresowi szkody doznanej przez niego, która na etapie postępowania likwidacyjnego została naprawiona w całości. Strona pozwana poddała w wątpliwość składowe w ramach dochodzonego roszczenia, m.in. koszty pracy zakładu naprawczego, jego sprzęt oraz pracowników, w taki sposób, jakoby uszkodzony pojazd został naprawiony, co według strony pozwanej nie zostało dokonane. W związku z powyższym, koszty związane z działalnością zakładu naprawczego w przedmiotowej sprawie nie nastąpiły, nie miały miejsca, a więc szkoda w ich postaci nie nastąpiła, nie należy więc poszkodowanemu odszkodowanie w tym zakresie. Odszkodowanie powinno być liczone jako szkoda całkowita, pojazd nie został naprawiony. Strona pozwana wniosła o uznanie, że kalkulacja ubezpieczyciela (...) S.A. była prawidłowa i w pełni odpowiadająca rzeczywistej wartości potencjalnej naprawy uszkodzonego pojazdu poszkodowanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 19.10.2015r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku czego uszkodzony został samochód marki V. (...) o nr rejestracyjnych (...), rok produkcji 2014, należący do poszkodowanego P. F..

bezsporne a nadto: - dokumenty w aktach szkody nr szkody (...) na płycie DVD– w załączeniu akt.

Strona pozwana, co do zasady ponosi odpowiedzialność wobec powoda za skutki zdarzenia z dnia 19.10.2015r., w związku z istniejącą pomiędzy nią, a posiadaczem pojazdu, którym kierował sprawca kolizji, obowiązkową umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów .

bezsporne a nadto: - dokumenty w aktach szkody nr szkody (...) na płycie DVD– w załączeniu akt.

W wyniku zdarzenia z dnia 19.10.2015r., w samochodzie poszkodowanego marki V. (...) o nr rejestracyjnych (...), uszkodzeniu uległy między innymi: błotnik przedni prawy i lewy, próg drzwi przedni prawy, ściana tylna. Poszkodowany zgłosił szkodę w dniu 20.10.2015r. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego (...) SA w ramach tzw. likwidacji bezpośredniej szkody decyzją z dnia 30.12.2015r. przyznała i wypłaciła poszkodowanemu kwotę 27.388,79zł.

W wycenie (...) SA z dnia 28.10.2015r., ustalając koszty przywrócenia pojazdu poszkodowanego do stanu sprzed zdarzenia przyjęto konieczność wymiany części m.in. : zderzak prawy, uchwyt zderzaka prawego, poprzeczka prawa dolna, płyta ochronna dolna, owiewka dolna, pokrywa prawa zderzaka przedniego, kratka dolna zderzaka przedniego, kratka wlotu powietrza, lampa dzienna prawa, reflektor lewy i prawy, dysza spryskiwacza reflektora prawego, chłodnica turbosprężarki, kondensator klimatyzacji blacha przednia, nakładka progu prawego, zderzak tylni, ochrona i pokrywa zderzaka tylnego, osłona środkowa zderzaka tylnego, absorber zderzaka tylnego, pokrywa bagażnika,

kondensator, chłodnica, wspornik chłodnicy, wspornik zderzaka tylnego, czujniki tylne z prawej i lewej strony wspomaganie parkowania, żarówka lampy postojowej, błotnik przedni prawy i lewy.

W kosztorysie (...) SA ustalono koszt naprawy w wysokości łącznie brutto 27.388,79 zł (22.267,31 netto z podatkiem Vat w stawce 23%), w tym koszt wymiany części zamiennych w kwocie 19.534,59 zł, materiał lakierniczy w kwocie 1947,72 zł, materiały drobne i dodatkowe w kwocie 40zł oraz koszt robocizny (blacharz, lakiernik, mechanik, prace dodatkowe) w kwocie 745,00 zł. Przy wycenie kosztów naprawy zastosowano ceny części zamiennych nie oryginalnych. Stawki roboczogodziny przyjęto na poziomie 50 zł/godz.

Dowód: - decyzja o przyznaniu odszkodowania z dnia 30.12.2015r. - k. 26,

- kosztorys kalkulacji naprawy z dnia 02.12.2015r., sporządzony przez (...) SA, k-18-25,

- dokumenty w aktach szkody nr szkody (...) na płycie DVD – w załączeniu akt.

W dniu 12.02.2016r. poszkodowany P. F. zawarł z T. M. prowadzącym przedsiębiorstwo Biuro Windykacji (...) z siedzibą w L. umowę cesji praw do należnego, a dotychczas nie wypłaconego odszkodowania za szkodę w pojeździe poszkodowanego z dnia 19.10.2015 r. Następnie w dniu 12.02.2016r. T. M. zawarł ze stroną powodową umowę cesji praw do odszkodowania za przedmiotową szkodę, w związku z czym, na stronę powodową przeszły na zasadzie art. 509 k.c. wszelkie związane z nią prawa, w tym roszczenie o zaległe odsetki. O dokonanych cesjach wierzytelności strona pozwana została zawiadomiona listami poleconymi.

Dowód: - umowa cesji praw nr (...) z dnia 12.02.2016 r. pomiędzy P. F. a T. M. – k.41-42

- zawiadomienie strony pozwanej o cesji wierzytelności z 12.02.2016 r. wraz z dowodem nadania listem poleconym – k.43, 45,

- umowa cesji praw nr (...) z dnia 12.02.2016 r. pomiędzy T. M. a stroną powodową – k.41-42

- zawiadomienie strony pozwanej o cesji wierzytelności z 12.02.2016 r. wraz z dowodem nadania listem poleconym – k.44, 46,

Strona powodowa zleciła sporządzenie opinii i kalkulacji naprawy ww. pojazdu rzeczoznawcom z zakresu techniki samochodowej Instytutu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., D. R. i M. J.. W wydanej dnia 17.02.2016r., opinii rzeczoznawcy ocenili wartość naprawy pojazdu na kwotę 43.617,42 zł brutto. Z wyceny kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed ww. wypadku komunikacyjnego, wynikało, że koszt ten wynosi łącznie 43.617,42 brutto (35.461,32 zł netto), w tym koszt wymiany części i materiałów drobnych i dodatkowych 2%, materiału lakierniczego w kwocie 33.822,32 zł oraz koszt robocizny (blacharz, lakiernik, mechanik) w kwocie 1639,00 zł. Przy wycenie kosztów naprawy przyjęto kosztorys – system A. i uznano konieczność wymiany rodzaju i ilości części, jakie wynikały z wyceny strony pozwanej, zastosowano ceny części katalogowych, jak również przyjęto stawki roboczogodziny na poziomie 110 – 120 zł/ godz.

Tytułem sporządzenia tej opinii i kalkulacji naprawy strona powodowa poniosła koszt 442,80 zł na podstawie faktury VAT nr (...).

Dowód: - opinia techniczno-ekonomiczna nr (...) z 17.02.2016r., w tym kosztorys z dnia 04.02.2016r. k- 28-37

- faktura VAT nr (...) – k.38.

Wartość rynkowa pojazdu powoda marki V. (...) o nr rejestracyjnych (...) roku produkcji 2014r. w stanie nieuszkodzonym wynosiła brutto 101.000,00zł. W wyniku kolizji z dnia 19.10.2015r. wymianie w uszkodzonym pojeździe powoda podlegało: lampa do jazdy dziennej, reflektor przedni lewy i prawy, czujnik wspomaganie parkowania lewy i prawy, kondensator klimatyzacji, chłodnica cieczy, chłodnica turbosprężarki, owiewka dolna, zderzak tylni, nakładka progu prawego, absorber zderzaka tylnego, pokrywa bagażnika, płyta ochronna dolna,

poprzeczka prawa dolna, uchwyt zderzaka, dysza spryskiwacza reflektora prawego, osłona narożna zderzaka przedniego prawego, błotnik przedni lewy i prawy.

Naprawa wymaga przeprowadzenia również odpowiednich robót według stawek godzinowych stosowanych w warsztatach mechanicznych dla terenu zamieszkania powoda – za prace blacharsko-mechaniczne i prace lakiernicze – 110 zł netto za jedną roboczogodzinę. Koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed kolizji z dnia 19.10.2015r. z zastosowaniem do naprawy nowych części z logo producenta pojazdu i potrąceniami wynosi 41.562,76 zł brutto. Wykonanie naprawy pojazdu powoda w ww. zakresie jest ekonomicznie uzasadnione.

Jeżeli w pojeździe występowałyby nieoryginalne części zamiennie kwalifikowane do wymiany, to przedstawiciel (...) SA sporządzający wycenę i kosztorys powinien to zaznaczyć i odpowiednio udokumentować. Brak jednoznacznego stwierdzenia w szkodowej dokumentacji, iż części zakwalifikowane do wymiany były nieoryginalne nie daje podstaw do twierdzenia, że w pojeździe uszkodzonym wcześniej były zamontowane inne części niż oryginalne. Do samochodu uszkodzonym występowały tzw. zamienniki tylko niektórych części zakwalifikowanych do wymiany. Są to m.in. elementy mające wpływ na bezpieczeństwo jazdy: lampa do jazdy dziennej, reflektory, czujniki parkowania. Zastosowanie w przypadku tych części innych elementów niż oryginalne, a więc zastosowanie elementów wykonanych z innych tworzyw niż części oryginalne, może nie zapewnić tych samych własności jakie posiadają części oryginalne, poza tym części te mogą wykazywać się krótszą trwałością i mniejszą wytrzymałością niż części oryginalne. Pozostałe części: kondensator klimatyzacji, chłodnica ciecicy, chłodnica turbosprężarki to elementy, które na co dzień pracują, a więc zużywają się; ponadto są to części, które mają istotny wpływ na własności eksploatacyjne i komfort jazdy pojazdu. Zastąpienie tych części innymi niż oryginalne może mieć wpływ na własności eksploatacyjne pojazdu, jak również może znacznie zmniejszyć trwałość tych części. Ponadto wszystkie części, z których zamienniki tu występują (z wyjątkiem chłodnicy turbosprężarki) są widoczne z zewnątrz pojazdu bądź są widoczne po podniesieniu pokrywy komory silnika. W związku z tym zastąpienie tych części tzw. zamiennikami może być łatwo zauważone przez potencjalnego nabywcę pojazdu, a tym samym może mieć wpływ na wartość pojazdu przy sprzedaży. Naprawa pojazdu uszkodzonym przy użyciu tzw. zamienników części może mieć wpływ na własności eksploatacyjne i estetyczne tego pojazdu, a tym samym nie przywróci tego auta do stanu jak sprzed zaistnienia kolizji z dnia 19.10.2015 r.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i wypadków drogowych mgr inż. M. P. z dnia 31.01.2017r., k- 90-121.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało w przeważającej części na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należało rozważyć najdalej idący z zarzutów strony pozwanej tj. zarzut nieważności umowy przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 12.02.2016 r. pomiędzy uszkodzonym a T. M., na podstawie art. 58 § 2 k.c. jak również zarzut niepodlegania ochronie prawnej roszczenia strony powodowej na podstawie art. 5 k.c. W ocenie Sądu nieważność ww. umowy przelewu wierzytelności (oraz kolejnej takiej umowy przelewu wierzytelności z T. M. na stronę powodową) nie zachodzi, jak również brak jest podstaw do stwierdzenia, że strona powodowa korzysta ze swojego roszczenia w sposób sprzeczny z zasadami współzycia społecznego lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa. Faktem jest, że z dosłownego brzmienia przepisu art. 361 § 2 k.c. wynika, że naprawienie szkody obejmuje straty, które uszkodzony poniósł oraz korzyści, które [uszkodzony] mógłby osiągnąć. Jednak z całokształtu uregulowań prawa cywilnego nie wynika wcale, że tylko i wyłącznie uszkodzonym przysługuje uprawnienie do odszkodowania tj. że jest to wyłączone prawo osobiste uszkodzonym i nikogo innego. Kodeks cywilny i szerzej, prawo cywilne dopuszcza przecież zmianę wierzyciela w art. 509 i nast. k.c., tak jak dopuszczalna jest też zmiana osoby dłużnika (art. 519 i nast. k.c.). Zmiana ta dokonywać się może pod pewnymi, określonymi w szczególności w ww. przepisach warunkami, które w przypadku cesji wierzytelności uszkodzonym na T. M., a następnie na stronę powodową, zostały spełnione. Nie sposób też uznać by czynności te były sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Podmiot który powołuje się na taką sprzeczność jest zobowiązany wskazać i wykazać, jakie zasady współzycia społecznego miałyby być pogwałcone w wyniku danej czynności. Tymczasem strona pozwana ograniczyła

się jedynie do głośnych twierdzeń o spekulacyjnym charakterze obrotu roszczeniem w niniejszej sprawie, nie wskazując nawet – nie mówiąc już o wykazaniu – na czym miałyby one polegać, skoro na stronę powodową nie przeszło, gdyż nie mogło przejść, roszczenie wobec strony pozwanej w jakimś większym niż należnym poszkodowanemu wymiarze. Nie może być zatem mowy, w ocenie Sądu, o nieważności tych czynności w rozumieniu art. 58 § 2 k.c., ani o tym, że strona powodowa czyni ze swojego roszczenia użytek niezgodny z zasadami współżycia społecznego lub ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa.

Przechodząc do wskazania dalszej podstawy prawnej wyroku w niniejszej sprawie zauważyć, należy, że strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Zgodnie z dyspozycją art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zgodnie z § 2 i 3 w/w przepisu umowa ubezpieczenia, jeśli strony nie umówiły się inaczej, obejmuje szkody, o jakich mowa wyżej, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia, a uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej regulują również przepisy szczególne. Ramy obowiązku odszkodowawczego zakładu ubezpieczeń określa przepis art. 34 ust. 1 Ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 z późn. zm.) w myśl którego z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania, za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Jak zaś stanowi art. 36 ust. 1 powołanej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Stosunek ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, ma charakter akcesoryjny wobec cywilnoprawnego stosunku odszkodowawczego łączącego ubezpieczającego i poszkodowanego – tak co do powstania obowiązku świadczenia zakładu ubezpieczeń, jak i w odniesieniu zakresu tego świadczenia. Przy ustalaniu pojęcia szkody i odszkodowania stosuje się odpowiednio uregulowania kodeksu cywilnego. Nadto zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. i art. 363 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła; w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje m.in. straty, które poszkodowany poniósł, przy czym naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Odszkodowanie ma zatem wyrównać uszczerbek w sferze majątkowej poszkodowanego polegający na utraceniu aktywów lub zwiększeniu pasywów (tam m.in. wyrok SN z 20.02.2002 r., V CKN 903/00, OSNC 2003/1/15). Przywrócenie stanu poprzedniego polega na odzyskaniu (przez naprawę lub odtworzenie) użyteczności i walorów estetycznych sprzed wypadku (tak m.in. wyrok z dnia 05.11.1980 r., III CRN 223/80, OSNCP 1981/10/186). Odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki tj. koszty zakupu niezbędnych nowych części i innych materiałów (tak m.in. wyrok SN z 20.02.1981 r., I CR 17/81, OSNCP 1981/10/199, wyżej cyt. wyrok SN z dnia 20.02.2002 r., V CKN 903/00 OSNC 2003/1/15). Ustalając odszkodowanie uwzględnia się ceny rynku lokalnego (tak m.in. wyrok SN z 13.06.2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51).

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że w dniu 19.10.2015r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku czego uszkodzony został samochód marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...), rok produkcji 2014r. należący do poszkodowanego oraz, że strona pozwana, co do zasady ponosiła odpowiedzialność cywilną wobec poszkodowanego, a wskutek ważnych i skutecznych przelewów umów wierzycielności ponosi ją obecnie wobec strony powodowej, za skutki zdarzenia z dnia 19.10.2015r., w związku z istniejącą pomiędzy nią, a posiadaczem pojazdu, którym kierował sprawca kolizji, obowiązkową umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Bezsporny w sprawie był także sposób likwidacji szkody

poszkodowanego w jego pojeździe, a polegający zgodnie z intencjami obu stron na zapłacie określonej kwoty pieniężnej. Strony zgodne były także częściowo, co do rozmiaru szkody, a to co do ilości i rodzaju części zamiennych, niezbędnych do wymiany w pojeździe powoda, niezbędnych aby przywrócić stan pojazdu sprzed szkody. Zarówno w kalkulacjach wyceny szkody przedstawionych przez stronę pozwaną w kosztorysie z dnia 02.12.2015r., jak i kosztorysie przedstawionym przez powoda sporządzonym przez rzeczoznawcę samochodowego z Instytutu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. –D. R. i M. J. z dnia 17.02.2016r., wskazano, że w pojeździe powoda istnieje konieczność wymiany części : zderzak prawy, uchwyt zderzaka, poprzeczka prawa dolna, płyta ochronna dolna, owiewka dolna, pokrywa prawa zderzaka przedniego, kratka dolna zderzaka przedniego, osłona narożna zderzaka prawego przedniego i zderzaka dolnego, krata wlotu powietrza, lampa dzienna prawa, reflektor lewy i prawy, dysza spryskiwacza reflektora prawego, blacha przednia, nakładka progu prawego, zderzak tylni, ochrona zderzaka tylnego , pokrywa zderzaka tylnego, osłona środkowa zderzaka tylnego, absorber zderzaka tylnego, czujniki tylne w lewym i prawym wspomaganie parkowania, wspornik zderzaka tylnego, pokrywa bagażnika, chłodnica, wspornik chłodnicy.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, szkoda w pojeździe powoda miała charakter tzw. szkody częściowej. Z ustalonego stanu faktycznego nie wynika bowiem, że koszt naprawy pojazdu powoda przekraczałby wartość rynkową tego pojazdu w stanie sprzed kolizji z 19.10.2015r. Zatem zgodnie z zasługującym na aprobatę i przyjmowanym a contrario poglądem wyrażonym wielokrotnie w orzecznictwie sądowym (m.in. w orzeczeniach z dnia 20 lutego 2002 r., V CKN 903/00 - Mon. Pr. 2002, z. 19, poz. 897 oraz z dnia 11 czerwca 2003 r., V CKN 308/01 oraz w uzasadnieniu postanowienia SN z 12.01.2006 r., III CZP 76/05) wobec braku wystąpienia tzw. szkody całkowitej naprawienie szkody w pojeździe powoda może polegać na żądaniu zwrotu odpowiednich kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed kolizji z dnia 19.10.2015r. Wskazać też należy, że w orzecznictwie sądowym (uchwała SN z dnia 15.11.2001 r. III CZP 68/01, OSNC 2002/6/74, wyrok SN z 07.08.2003 r., IV CKN 387/01) wyrażony został przekonujący pogląd, iż obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić, odszkodowanie bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z zasługującym na aprobatę orzecznictwem Sądu Najwyższego (uchwała 7 (...) z 12.04.2012 r. III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112) zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (podobnie wyrok SN z 19.02.2003 r., V CKN 1690/00). W niniejszej sprawie strona pozwana nie wykazała tej ostatniej okoliczności, do czego była zobowiązana zgodnie z regułą art. 6 k.c. Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar dowodu wykazania przesłanek odpowiedzialności deliktowej spoczywał na poszkodowanym. Jednak reguła ciężaru dowodu nie zawsze, czyli bez względu na okoliczności sprawy, spoczywa na powodzie. Ten, bowiem, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu powoda obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lutego 2002 r., sygn. akt V CKN 745/00, LEX nr 53163).

Podstawą ustaleń faktycznych w sprawie była opinia biegłego sądowego mgr inż. M. P. z wyceną i kalkulacjami kosztów naprawy samochodu powoda z dnia 31.01.2017r. dokumenty zawarte w aktach szkody dotyczące przebiegu procesu likwidacji szkody numer (...) oraz wysokości ustalonego i wypłaconego odszkodowania, oraz dołączone do akt przez strony dokumenty. Wobec sprzecznych stanowisk stron, co do sposobu wyceny wartości kosztów przywrócenia stanu pojazdu sprzed szkody, jak i wysokości szkody w pojeździe powoda Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i wypadków drogowych mgr inż. M. P. na okoliczność ustalenia przez biegłego kosztów przywrócenia pojazdu poszkodowanego marki V (...) o nr rejestracyjnym (...) do stanu sprzed kolizji drogowej z 19.10.2015r., w tym ustalenia wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym oraz uszkodzonym.

Biegły w opinii pisemnej wraz z kosztorysem oraz wyceną wartości pojazdu z dnia 31.01.2017r. ocenił, że wartość rynkowa pojazdu powoda marki V. (...) o nr rejestracyjnych (...), roku produkcji 2014 w stanie nieuszkodzonym wynosiła brutto 101.000 zł. W wyniku kolizji z dnia 19.10.2015r., wymianie w uszkodzonym pojeździe powoda podlegało: zderzak prawy, uchwyt zderzaka, poprzeczka prawa dolna, płyta ochronna dolna, owiewka dolna, pokrywa prawa zderzaka przedniego, kratka dolna zderzaka przedniego, osłona narożna zderzaka prawego przedniego i zderzaka dolnego, krata wlotu powietrza, lampa dzienna prawa, reflektor lewy i prawy, dysza spryskiwacza reflektora prawego, blacha przednia, nakładka progu prawego, zderzak tylni, ochrona zderzaka tylnego, pokrywa zderzaka tylnego, osłona środkowa zderzaka tylnego, absorber zderzaka tylnego, czujniki tylne w lewym i prawym wspomaganie parkowania, wspornik zderzaka tylnego, pokrywa bagażnika, chłodnica, wspornik chłodnicy. Biegły wskazał też, że naprawa wymaga przeprowadzenia również odpowiednich robót według stawek godzinowych stosowanych w warsztatach mechanicznych dla terenu zamieszkania powoda – za prace blacharsko-mechaniczne – 100 zł netto, za prace lakiernicze – 100 zł netto za jedną roboczogodzinę. Z opinii biegłego wynika, że strona pozwana niezasadnie przyjęła do wymiany ceny części zamiennych nie oryginalnych. Jak również przyjęła stawki roboczogodziny na poziomie 50 zł/godz. – w ten sposób zaniżając wysokość odszkodowania należnego powodowi. Biegły natomiast dokonując wyceny szkody oparł się na systemie A. zgodnie z technologią naprawy producenta, właściwą czasochłonnością napraw poszczególnych operacji z zastosowaniem części oryginalnych producenta. Biegły zwrócił uwagę, że w toku postępowania nie ujawniło się, by pojazd powoda przed ww. kolizją posiadał inne części zamienne niż te, z jakimi opuścił fabrykę, a zatem należy przywrócić rzecz uszkodzoną do stanu poprzedniego przez zamontowanie oryginalnych części. Zgodnie z opinią biegłego sądowego, zastosowanie innych elementów niż oryginalne, a więc elementów wykonanych z innych tworzyw, może nie zapewnić tych samych własności jakie posiadają części oryginalne. Dodatkowo mogą one wykazywać się krótszą trwałością znacznie mniejszą wytrzymałością niż części oryginalne, w przypadku części, które mają bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo jazdy: lampa do jazdy dziennej, reflektory, czujniki parkowania a zastosowano w tym przypadku zamienników części oryginalnych. W przypadku pozostałych części : kondensatora klimatyzacji, chłodnicy cieczy, chłodnicy turbosprężarki, zastąpienie tych części zamiennikami, może wpłynąć na własności eksploatacyjne i komfort jazdy pojazdu, jak również zmniejszyć trwałość tych części. Części są widocznie za zewnątrz pojazdu, co może mieć istotny wpływ na wartość pojazdu przy jego sprzedaży. W związku z powyższym zastosowanie części zamiennych nie przywróci pojazdu do stanu jak sprzed zaistnienia kolizji z dnia 19.10.2015r.

Pismem procesowym z dnia 06.04.2017r. strona powodowa, po zapoznaniu się z opinią biegłego oświadczyła, że nie składa zastrzeżeń, jednocześnie w związku z tym, że biegły sporządził opinię przy uwzględnieniu części oryginalnych producenta, strona powodowa wniosła o zasądzenie odszkodowania według wariantu uwzględniającego ceny oryginalnych części zamiennych, wedle którego biegły wyliczył szkodę na 41.562,79 zł. Strona pozwana również nie zakwestionowała ww. opinii. W ocenie Sądu opinia przedłożona przez biegłego mgr inż. M. P. jest pełna i sporządzona w sposób fachowy niezbędny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Dokonując ustaleń faktycznych Sąd, poza innymi ww. dowodami, dał w pełnym zakresie wiarę opinii biegłego sądowego dopuszczonej jako dowód w niniejszej sprawie. Wiarygodność opinii wynikała z faktu, że w granicach możliwej dla Sądu oceny tejże opinii, nie było podstaw do uznania jej choć w pewnych elementach za błędną lub chociaż wadliwą przez pryzmat logiki, wiedzy powszechnej i zasad oświadczenia życiowego, co uzasadniałyby konieczność sporządzenia nowej opinii, a właśnie pod tymi względami należy oceniać opinię biegłych. Zgodnie bowiem z poglądem wyrażonym w orzecznictwie sądowym (wyrok SN z 7.04.2005 r. w sprawie II CK 572/04, opubl. w LEX nr 151656) specyfika oceny dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. W ocenie Sądu biegły sądowy prawidłowo dokonał określenia wysokości kosztów naprawy pojazdu przy wzięciu pod uwagę konieczności dokonania naprawy zgodnie z technologią producenta pojazdu oraz przy użyciu oryginalnych fabrycznie nowych części i materiałów. Nadto wskazać należy, że zgodnie z § 2 art. 363 k.c., jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania.

Z ustaleń stanu faktycznego, w tym w szczególności z opinii biegłego wynika, że koszt przywrócenia pojazdu poszkodowanego do stanu technicznego sprzed kolizji z dnia 19.10.2015r. wynosi 41.562,76 zł. Wobec faktu, że z tytułu

przywrócenia pojazdu do stanu sprzed tej kolizji strona pozwana wypłaciła dotąd poszkodowanemu kwotę 27.388,79 zł, strona powodowa zasadnie mogła domagać się z tego tytułu uzupełniającej zapłaty od strony pozwanej z tytułu poniesionej szkody. Wyrokiem tut. Sądu zasądzono na rzecz strony powodowej kwotę 14.616,77 wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20.11.2015r. do dnia zapłaty W pozostałym zakresie odnośnie tej części roszczenia powództwo podlegało oddaleniu.

Oprócz odpowiedniej kwoty tytułem przywrócenia pojazdu poszkodowanego do stanu technicznego sprzed kolizji z dnia 19.10.2015r., zdaniem Sądu strona pozwana powinna również zapłacić stronie powodowej tytułem odszkodowania kwotę 442,80 zł jako poniesiony przez stronę powodową koszt kalkulacji naprawy pojazdu poszkodowanego, wykonanej przez rzeczoznawcę na zlecenie strony powodowej wraz z odsetkami liczonymi od dnia 29.09.2016r. (jako dnia następnego po dniu doręczeniu stronie pozwanej odpisu pozwu w niniejszej sprawie zawierającego roszczenie o zwrot tego kosztu), gdyż dopiero od tej daty jest możliwe uznanie tejże kwoty za wymagalną do zapłaty na podstawie art. 455 k.c. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r. (III CZP 24/04, OSNC 2005/7-8/117) odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może, stosownie do okoliczności sprawy, obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. W doktrynie prawniczej przyjmuje się, że koszty i wydatki poniesione w związku ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę mogą być uznane za jedną z postaci szkody rzeczywistej. Uzasadnione i celowe wydatki zmierzające do ograniczenia lub wyłączenia szkody stanowią stratę, o jakiej mowa w art. 361 § 2 k.c. Sąd uznał, iż zlecenie przez stronę powodową rzeczoznawcy samochodowemu wykonania kalkulacji dla niej kalkulacji było obiektywnie uzasadnione, albowiem wycena sporządzona przez rzeczoznawcę na zlecenie strony powodowej, z której wynikało, że strona pozwana pierwotnie zaniżyła koszt przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed kolizji z 19.10.2015r., znalazła potwierdzenie prawie w całości w opinii biegłego sądowego, dlatego też Sąd uznał, iż koszt tej kalkulacji poniesiony przez stronę powodową powinien być wliczony do odszkodowania należnego – po cesji wierzytelności - stronie powodowej. Nie można bowiem odmówić poszkodowanemu czy jego następcy prawnemu prawa kwestionowania wysokości szkody ustalonej przez ubezpieczyciela w toku postępowania likwidacyjnego.

Na marginesie należy zauważyć jedynie, że choć słuszny okazał się zarzut strony pozwanej, że kalkulacja wykonana na prywatne zlecenie powoda poza postępowaniem sądowym nie może stanowić w nim rozstrzygającego dowodu na okoliczność wysokości kosztów naprawy (gdyż zgodnie z przyjętym w orzecznictwie sądowym poglądem (tak m.in. orzeczenie SN z 29.09.1956 r., III CR 121/56, OSNCK 1958/1/16, wyrok SN z 11.06.1974 r., II CR 260/74, Lex nr 7517, postanowienie SN z 15.04.1982 r. III CRN 65/82 Lex Polonica Maxima, wyrok SN z 08.06.2001 r. I PKN 468/00, OSNP 2003/8/197, wyrok SN z 12.04.2002 r., I CKN 92/00, Lex nr 53932), takie dokumenty (tzw. opinie prywatne) nie mogą być dowodem na okoliczność, która wymaga wiadomości specjalnych, a mogą być traktowane jedynie jako element twierdzeń danej strony, to jak się okazało kalkulacja naprawy sporządzona na zlecenie powoda pokrywała się w znacznym stopniu z opinią biegłego sądowego sporządzoną w niniejszej sprawie w zakresie kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed zdarzenia z dnia 19.10.2015r.

O odsetkach od zasądzonej w ramach łącznej kwoty 14.616,77 zł sumy tytułem zwrotu kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku z 19.10.2015r., Sąd orzekł mając na uwadze granice żądania pozwu oraz w oparciu o przepis art. 481 k.c., przy czym od dnia 01.01.2016r. w brzmieniu uwzględniającym treść tego przepisu wprowadzonym ustawą z dnia 09.10.2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (DZ.U.2015.1830), w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie tj. w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 14.173,97 zł od dnia 20.11.2015r. do dnia zapłaty. Odsetki zostały wyliczone od kwoty 14.173,97 zł od dnia wymagalności roszczenia tj. od dnia 20.11.2015r. do dnia zapłaty, jako dnia następnego po upływie ww. 30-dniowego terminu. Żądanie zapłaty odsetek tytułem ustalonego w stanie faktycznym uzupełniającego zwrotu kosztów przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku z dnia 19.10.2015r., było uzasadnione, skoro jak

wynika z ustaleń stanu faktycznego strona pozwana nie wypłaciła powodowi całej należnej mu z tego tytułu kwoty w terminie wskazanym w art. 14 ust. 1 ww. ustawy.

Natomiast na podstawie art. 481 k.c., przy czym od dnia 01.01.2016r. w brzmieniu uwzględniającym treść tego przepisu wprowadzonym ustawą z dnia 09.10.2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (DZ.U.2015.1830), w zw. z art. 455 k.c. zasadne było żądanie odsetek ustawowych od ustalonej w stanie faktycznym kwoty kosztów sporządzenia opinii przez prywatnego rzeczoznawcę na zlecenie strony powodowej.

O kosztach procesu w pkt III sentencji wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., na podstawie którego Sąd może włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania. Mając na uwadze, że strona powodowa żądała kwoty 16.671,43 zł, a powództwo okazało się zasadne w kwocie 14.173,97 zł, tj. strona powodowa uległa w nieznacznym tylko stopniu, wygrywając proces w 85% dochodzonej łącznie kwoty. Zasądzona od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwota 6.851 zł stanowi celowe w rozumieniu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. koszty procesu poniesione przez stronę powodową (na które składały się kwota 834 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 1.200 zł tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego sfinansowanego z zaliczki strony powodowej, kwota 4.800 zł tytułem należnej opłaty za czynności pełnomocnika powoda będącego adwokatem oraz kwota 17 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa).

Ze względu na ww. wynik sprawy i stopień uwzględnienia powództwa oraz w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stronę pozwaną należało obciążyć na rzecz Skarbu Państwa - tut. Sądu kwotą 751,99 zł tytułem wydatków poniesionych w toku postępowania tymczasowo przez Skarb Państwa, o czym orzeczono w pkt IV wyroku.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji wyroku.